

Der er masser af steder, hvor der er problemer. Der er nogle ting, vi skal ændre på lang sigt med uddannelse og holdningsændringer osv., men der er også en række ting, der handler om, at Dansk Folkeparti hvert eneste år under den her regering har lagt stemmer til, at kommunerne er blevet holdt i en økonomisk spændetrøje og ikke har fået de penge, der er nødvendige, hvis de skal kunne levere en ordentlig social indsats.

Det er fuldstændig korrekt, at der er iværksat en række tiltag for de ældre. Der er nogle, der er gode, f.eks. ældrechecken. Så er der andre steder, hvor man har skåret ned, så ældre i dag skal betale meget mere for folkeoplysning, for at tage bussen, for at få handicaphjælp og alt muligt andet. Så det er rigtigt, at der er lavet tiltag, men mange af dem har altså forringet vilkårene. Og det er der, jeg godt vil ind og se på det. Skal vi gøre noget for at afskaffe fattigdommen, og skal vi sætte os det fælles mål at få afskaffet fattigdommen? Det vil jeg gerne høre Dansk Folkepartis ordførers meget klare ja eller nej til. Ønsker Dansk Folkeparti, at vi skal afskaffe fattigdommen i Danmark?

KL 19:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

KL 19:03

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes jo ikke, at vi har et samfund, som er så elendigt, som Enhedslisten prøver på at mane det frem her i Folketingssalen. Det er i øvrigt heller ikke det, de skriver i deres beslutningsfor-slag. Der skriver de sådan lidt om, at det faktisk går meget godt. Men så skynder de sig lidt at ridse op, at det faktisk går rigtig dårligt. Så det er lidt svært at finde ud af.

Det er sådan, at kommunerne hvert år laver en aftale med KL om rammerne for økonomien; dem siger KL så ja til, og så er det kommunernes opgave at få de midler til at fungere ordentligt. Så kan man diskutere, om det ikke nogle gange skal være et prioriteringssspørgsmål. Hvis der f.eks. er sociale problemer i Københavns Kommune, er det så mest rigtigt, at en borgmester på området rejser rundtovre i USA? Det er jo et prioriteringssspørgsmål, hvad man vil. Vil man være hjemme og være med til at løse problemerne, og vil man bruge pengene på det, der faktisk er problemerne, eller vil man bruge dem på nogle andre ting, som hedder kunst, rejser, kultur osv.? Er det det, man vil bruge pengene på, eller vil man bruge pengene på de faktiske ting ude i

kommunerne? Det er jo selvfølgelig et prioriteringssspørgsmål, men det skal jeg overlade til de borgmestre og kommunalpolitikere, der er på området.

KL 19:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

KL 19:04

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg kan også godt høre, at Dansk Folkeparti svarer, som de plejer. Nu bruger ordføreren selv eksempler fra Københavns Kommune, men ordføreren ved jo udmærket godt, at regeringen har været med til at lægge et udgiftsloft ned over kommunerne, især for Københavns Kommune, hvor der er rigtig mange sociale problemer. Selv om man har pengene, kan man ikke bruge dem.

Så jeg vil rigtig gerne høre ordføreren prøve at svare på: Vil man gerne, eller vil man ikke løse de sociale problemer? Det koster jo at skabe mønsterbrydere, det koster at bryde den negative sociale arv. Har I ambitionen, eller har I ikke ambitionen? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, at nu siger I, at Dansk Folkeparti ikke vil blande sig i overenskomstforhandlingerne, men som jeg kan huske – det kan godt være, at min hukommelse ikke er så god – var I da ude under valgkampen og love rigtig mange penge til social- og sundhedsassistenterne, men så kunne I ikke få dem hjem via aftaler, og derfor trak I i land. Husker jeg forkert?

KL 19:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på for god ordens skyld, at direkte tiltale ifølge forretningsordenen ikke er tilladt her i Folketingssalen. Ordføreren.

KL 19:06

Christian H. Hansen (DF):

For mig gør det ikke noget, men det må man ikke, det er reglerne.

Jeg må så sige om overenskomsterne: Nej, det er ikke rigtigt, som det nu bliver fremført. Det er rigtigt, at vi var ude at sige, at der skulle ske nogle ting. Det er også fuldstændig rigtigt, at vi indgik en aftale, hvor bl.a. Socialdemokratiet var med på det her med overenskomsterne. Der nåede man så langt, man kunne. Det var også det, jeg sagde først i talen. Der kunne så være nogle tidspunkter, hvor man var nødt til at sige: Men, men, nu rækker det for vidt. Man kan så sige, at hvis Dansk Folkeparti havde været lige glade med social- og sundhedsassistenterne eller hav-